

Popeleční středa

Začátek čtyřicetidenního postu a tedy i Popeleční středa letos připadá na 9. února. V tuto Popeleční středu bude udělován popelec. Liturgie nás vede k vnitřní duchovní obnově a vybízí nás k větší soustředěnosti, sebeovládání, kajícínosti a smírnému odčiňování hříchů. Popeleční středa je dnem přísného postu a kajícínosti. Máme se v tento den postit nejen od masitých pokrmů, ale máme být zdrženliví i co se týče množství jídla. Správné je nasytit se pouze jednou za celý tento den. Něco málo je však možné pojest ještě dvakrát během dne. Církevní předpis ohledně postu od masa váže všechny katolíky od dovršení 14 let až do smrti. Pokud se týká množství jídla, jsou vázáni katolíci od 18 do 60 let. Nemocné pochopitelně žádný půst nezavazuje. Při postu však nejde v první řadě o to, abychom měli hlad, ale abychom dali přednost něčemu užitečnému pro naši duši. Je tedy vhodné se na Popeleční středu více modlit, myslet na Boha, být laskavější k svému okolí, lépe plnit své povinnosti, dát nějaký obnos na dobré účely. Pak teprve tělesný půst získává svůj význam a líbí se Hospodinu. Popelec pro ty, kteří nebudou moci přijít ve středu 9.2. na mši sv., bude udělován i při nedělní bohoslužbě 13. února.

Biblická hodina

Dlouho slibovaná biblická hodina, která bude začátkem pravidelného setkávání nad Písmem a zamýšlení se nad naší vírou, proběhne na Popeleční středu 9. února od 18.15 hodin v Modrém salonku Brdského památníku na Náměstí. Název první části je „Bible a náš život“.

Beseda o Namibii

Místní pobočka České křesťanské akademie pořádá v sobotu 12. února besedu s Mgr. Martinou Maškovou, redaktorkou českého vysílání BBC na téma „Africké podněty z Namibie - povídání o cestě s promítáním“. Začátek je v 18.30 hodin Modrém salonku Brdského památníku na Náměstí.

Úmysly mší svatých od 31. ledna do 13. února 2005

M - městský kostel sv. Jana Nep. na náměstí **Večerní mše sv.** **M: Út - So 17.30 hodin**
V - kaple sv. Anny ve Voltuši **V: Pá 16.30 hodin**
R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve St. Rožmitále **Ranní mše sv.** **R: Ne 8.30 hodin**

Po 31.1.	mše sv. není	Po 7.2.	mše sv. není
Út 1.2.	Na dobrý úmysl	Út 8.2.	mše sv. není
M		M	
St 2.2.	Za živé i † členy rodu Poláků, Králů a za švagra	St 9.2.	Za † Miladu Folaufovou a její rodiče
M		M	
Čt 3.2.	Na dobrý úmysl	Čt 10.2.	Na dobrý úmysl
M		M	
Pá 4.2.	Na dobrý úmysl	Pá 11.2.	Na dobrý úmysl
V	Na dobrý úmysl	V	Na dobrý úmysl
M	Na dobrý úmysl	M	Za rodinu Holanovu
So 5.2.	Za Boží pomoc a ochranu	So 12.2.	Na dobrý úmysl
M		M	
Ne 6.2.	Za Annu a Josefa Hulmanovy	Ne 13.2.	Za farnosti
R		R	

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 9.2. 2005

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 2 ročník II

30. ledna 2005

Svátek Uvedení Páně do chrámu

Tento svátek, což si asi málokdo v běžném každodenním shonu a ruchu uvědomí, je slaven čtyřicátého dne od narození Ježíše Krista. Dříve se nazýval Očišťování Panny Marie či lidově Hromnice. Podklad pro slavení tohoto svátku nalezneme v Písmu svatém. Podle starozákonních předpisů o rituální čistotě byla považována žena 40 dní po porodu za obřadně nečistou (narodila-li se dívka, bylo to 60 - 80 dní) a po uplynutí této doby musela přinést jako dar v jeruzalémském chrámě buď beránka, nebo holoubě. Byl-li syn prvorozený, museli také rodiče přinést za prvorozeného výkupnou obětinu. Celou událost přesně líčí evangelista Lukáš (Lk 2,22-40) včetně setkání s prorokem Simeonem, který předpovídá, že Ježíš je ustanoven k pádu a povstání mnohých v Izraeli a také jako znamení, kterému se bude odporovat. Předpovídá Marii, že její úkol být Matkou Vykupitele bude naplněn bolestí - i tvou vlastní duší pronikne meč bolesti.

Tento svátek je velice starobylý, uvádí se, že již koncem 4. století (podle svědectví Silvie Peregriny) se slavil v Jeruzalémě svátek Setkání (Υπαπαντη - Hypapanté) s mohutným procesím a světelným průvodem. Po celé východní Církvi se rozšířilo slavení tohoto svátku do poloviny 6. století. Slavilo se ale 14. února, protože svátek Narození Páně tam byl slaven 6. ledna. Od svěcení svící, které se udrželo až do dnešní doby, má tento svátek i své lidové pojmenování - Hromnice, protože tyto posvěcené svíce se rozžihaly při bouřce a také při umírání. V západní Církvi je slavení tohoto svátku doloženo od 7. století, i když v Římě byl slaven již roku 494, aby jím byly nahrazeny odstraněné pohanské slavnosti. Přibližně od 10. století je nazýván Očišťování Panny Marie a bylo tomu tak až do úpravy liturgického kalendáře po II. vatikánském koncilu za papeže Pavla VI., kdy byl přejmenován vhodněji na Uvedení Páně do chrámu.

V úvodních obřadech se světí svíce a pak následuje průvod s rozžatými svícemi ke slavení mše sv. Jak nám svým obsahem připomíná žehnací modlitba svící - Ježíš Kristus je světlem, které osvěcuje všechny národy, a je tudíž světlem i nám a my prosíme, abychom ve světle jeho přikázání došli jednou do světla nehasnoucí slávy v nebi.

Z knihy P.ThDr. Martina Weise Mariánské zrcadlo

Z historie - 6. část

Návštěvy významných církevních hodnostářů v Rožmitále

Nástupcem zemědělského faráře Kašpara Zachara se od 4. 3. 1803 stal zdejší dosavadní kaplan a katecheta František Česaný z Březnice. S učitelem Rybou se dobře shodl, vážil si jeho hudby a některé skladby si dokonce i opisoval. Kaplany zde byli: P. František Merkl z Písku (od r. 1803 po dobu 5 let), P. František Vávra (od r. 1808), 1. kaplan a P. František Solle, katecheta a pozdější farář.

Na jaře roku 1803 došlo v Rožmitále k významné události. Obec objednala v Plzni dvě nové kamenné sochy českých patronů - sv. Václava a sv. Jana Nepomuckého. 15. května byly přivezeny do města „v slavném procesí při hlučné muzice a střelbě v doprovodu městské gardy a šestnácti městských synků s tureckou muzikou od pana školního učitele Jakuba Ryby dobře vycvičených“, a byly osazeny na mostě u mlýna (dnes Palackého ul.) a novým farářem posvěceny. Písmena na podstavci sochy sv. Václava *WS pt PR* znamenají „*Václav Stránský pleno titulo purkmistr rožmitálský*“. Kamenná socha sv. Jana Nepomuckého byla však později projíždějícím vozem s kládami shozena a rozbita a nahrazena sochou litinovou, jež tam stojí dodnes.

K výročí mučednické smrti sv. Jana Nepomuckého (†20.3.1393) v roce 1803 sepsal Ryba dvě skladby: *Oktáv aneb osmidenní pobožnost k sv. Janu* pro zpěvní hlasy s doprovodem dechových nástrojů, určený pro procesí a pouti, a především *Chválozpěv k sv. Janu Nepomuckému* pro sóla, sbor a orchestr.

V témže roce také uplynulo 10 let od jmenování Viléma Florentina knížete Salm-Salma (*10.3.1745) pražským arcibiskupem. Nejvyšší představitel katolické církve v Čechách navštívil při prohlídce arcibiskupských panství také Rožmitál. I když si nepotrpěl na okázalé oslavy, byl v městě s náležitými poctami přivítán. K této příležitosti zkomponoval Ryba rozsáhlou kantátu na vlastní německý text nazvanou *Herzensergiebung der Rossmiler bei der glücklichen Ankunft Ihres Hochwürdigsten, Durchlauchtigsten Fürsten und Herrn, Herrn des heiligen Römischen Reichfürsten Wilhelm, Florentin, Johann, Felix von Salm-Salm Erzbischofen zu Prag*, vyjadřující „radostné pocity při příchodu nejdůstojnějšího pána, pana římského knížete ze Salm-Salmu“. Kantáta byla za pěkného počasí provedena v zámeckém parku poblíž rybníka Kuchynka a zaujala arcibiskupa i další posluchače a byla potom ještě dvakrát opakována. Patřilo tehdy k funkci učitele a ředitele kůru, aby jako skladatel svého představeného - pražského arcibiskupa, který byl patronem kostela, uvítal vlastní skladbou. Jedná se o jedinou z několika Rybových českých a německých oslavných kantát, jejíž hudební zpracování se nám dochovalo až do dnešní doby.

O pět let později, v létě roku 1808 ohlásil českobudějovický biskup Jan Prokop Schaafgotsche kanonickou vizitaci v Rožmitále. Příprav i uvítání vzácného hosta se účastnil a své organizační schopnosti prokázal i Jakub Jan Ryba, který průběh celé slavnosti takto popsal ve školním deníku:

„Při příchodu pana vrchního pastýře dne 9. července vzdali mu čest hned při jeho vjezdu do města u Cikánky městští občanskí vojíní a doprovázeli pak jeho vůz až k starorožmitálskému mlýnu (zde se pravděpodobně Ryba zmylil, zřejmě měl na mysli Podbranský mlýn nedaleko náměstí), kde biskup vystoupil. U radnice jej přijala městská rada a městský syndikus (písař, tajemník) pan Michal Ježek pronesl latinskou řeč, načež bylo vystřeleno a střídavě s výstřely z mozdířů volal shromážděný lid: „Bud' živ, náš nejmilostivější pastýři!“ Střelba doprovázela celý průvod až k faře. Od radnice počal

*triumfální pochod. Vpředu neseny dvě kostelní korouhve, za nimi šla dospělá mládež mužského pohlaví, po nich následovala děvčata a panny, všechny bíle oblečené; pak cechy s odznaky. Průvod uzavírala dechová, vojenská hudba a oddíl vojska. Za vozem šel oddíl občanské milice, a konečně velký zástup lidu. Od staroměstského mostu až k hřbitovním dveřím stála veškerá školní mládež věšínské a rožmitálské farní školy se svými učiteli, k nimž se připojila dospělá mládež. Všechny dívky byly v bílých šatech bez čepičky a při sestupu vdp. přednesla mu čtyřletá Filipina Rybová (Rybova starší dcera) malou básničku jako uvítací přání, kterou učitel Ryba složil zvláště pro tuto první slavnost po třiceti letech, neboť tak dlouho zde již biskup nebyl. Při vstupu do kostela zpívala se na kůru antifona *Ecce sacerdos magnus* (Ejhle, kněz veliký). Když dozpívána píseň „Poklekni na kolena“, dáno požehnání monstrancí. Na závěr zaznělo několik intrád. Vojenským špalírem odebral se pak pan biskup na faru. Druhého dne 10. července v 9 hodin ráno vyšlo za intrád z fary procesí s parádou občanské milice a cechů s jejich odznaky. Při procesí zpíval sbor v kvartetě *Veni, Creator Spiritus* (Přijď, Duchu svatý) s doprovodem dechové hudby. V kostele opět zpíváno *Ecce sacerdos* s průvodem varhan. Pak sloužil dp. biskup tichou mši, při níž byla provozována figurální hudba, načež promluvil česky a zkoušel děti z náboženství. Pak následovala prohlídka kostela a procesí, při němž zapěno *De profundis* (Z hlubin volám...) a při vystavení kříže *Libera* (Vysvobod' mne, Pane...). po skončených modlitbách a odpovědích recitoval dp. biskup žalm *Miserere mei, Deus* (Smiluj se nade mnou...) a průvod se vrátil do kostela. Po této ceremonii se na hřbitově biřmovalo, což trvalo od 12 do 5 hodin odpoledne (v Rybově době byl hřbitov kolem kostela). Biřmovanců bylo 2590. Na závěr udělil dp. biskup od hlavního oltáře své požehnání. Tím byla tato slavnost ukončena. Na počest a na poděkování d. panu biskupovi byla ve farní zahradě provedena *Kantantína*, složená a do slavností hudby uvedená učitelem Rybou.“*

V tomto vyčerpávajícím popisu celé události nás může zaujmout několik skutečností. Předně, Ryba toto líčení zapisuje do deníku jako jakýsi návod pro organizaci akcí podobného charakteru. Byl tedy spokojen s průběhem celé slavnosti, jíž byl nedílnou a důležitou součástí. Je třeba vyzvednout i výkon malé Filipiny, která se jako teprve čtyřletá naučila německou básničku zveršovanou jejím otcem k této příležitosti a sama ji biskupovi přednesla. Nevím, zda bychom mohli dnes našim předkům v obdobné situaci vůbec konkurovat. Z celého popisu je zřejmé, že se jednalo o událost pro naše město vskutku zásadní. Biskup přijel do Rožmitála poprvé po 30 letech. Radost přítomní jistě nemuseli předstírat. Další zajímavostí je jistě i počet biřmovanců - 2590! Nelekejme se ani místa, kde se tyto posvátné okamžiky odehrávaly. Hřbitov se tehdy rozprostíral v těsném okolí farního kostela, a zřejmě kde to bylo možné, někdo stál. Těžko si představit tolik lidí. Vždyť je to asi tak 10x více, než při každoročním provedení Rybovky!

I když významní církevní hodnostáři navštěvovali v této době Rožmitál jen zřídka, pokaždé, když se tak stalo, jednalo se o jednu z nejvýznamnějších slavností celého města. Naši předkové uměli slavit, uměli se radovat a nechybělo jim ani potřebné nadšení i v těžkých dobách. Vezměme si z nich příklad - my, kteří žijeme v době náboženské i národní svobody, v době, která je v našich zeměpisných šířkách, srovnáme-li ji s věky minulými, dobou opravdového blahobytu.

Ivana Hoyerová

Překlad Rybova školního deníku: Dr. Jan Němeček

Činnost dětí v naší farnosti v roce 2004

Mše sv. pro děti

leden až prosinec 2004 - 7 mší

Tříkrálová sbírka

první týden v lednu (3. - 11.1.2004) - 4 skupinky po 3 dětech vybíraly do kasiček pod záštitou Charity

Misijní koláč

čtvrtá neděle postní (28.3.) - maminky (v rekordním počtu 20) pekly pečivo, které děti po mši před kostelem nabízely a „prodávaly“. Na konto Papežského misijního díla se tak vybralo 3460,- Kč.

Velikonoce

Týden před Velikonocemi děti připravovaly malé paškáčky pro farníky a na Bílou sobotu přede mší svatou je rozdávaly.

Vikariátní pout'

sobota 29.5. - konala se na Slivici. Zúčastnilo se jí od nás 15 dětí. Celkem z vikariátu bylo asi 200 dětí.

Slavnost Těla a Krve Páně

čtvrtek 10.6. - pět dětí, které se dva měsíce připravovaly, přijalo poprvé svátost oltářní.

Tábor v Petrovicích u Sušice

první týden v srpnu - s paterem Jaromírem Stehlíkem, zúčastnilo se 11 dětí.

Táborák na faře

Na farní zahradě se konal na konci prázdnin táborák pro děti. Zúčastnilo se ho opravdu hodně dětí i s jejich rodiči.

Diecézní pout' dětí

sobota 2.10. - konala se ve Zlaté Koruně. Od nás se zúčastnilo 22 dětí. Byl s námi také náš pan farář Ivo Prokop. Celkem bylo z diecéze na pouti okolo 800 dětí.

Vánoce

Děti tvořily v kostele na nástěnce adventní cestu ze splněných úkolů. Před Vánoci připravovaly záložky jako dárek, který budou na Štědrý den při mši sv. rozdávat farníkům. Tak se také stalo 24.12. na „malé půlnoční“, kdy jsme narození Pána Ježíše oslavili za velké účasti dětí a jejich rodičů.

Ohlédnutí za minulým rokem a výhled do toho nového

Od ledna do prosince 2004 bylo celkem 7 mší s dětmi. Z toho 4 s paterem Stulíkem a 3 s paterem Prokopem. Od září tyto mše slavíme vždy v sobotu. Celkem nás bývá v kostele okolo 80 lidí, z toho 20 - 25 dětí. Každou mši sv. s dětmi doprovází zpěvem náš dětský kostelní sbor „Třemšínská kvítka“, který letos čítá 13 dětí a působí již od roku 1997. Od téhož roku začal otec Stulík sloužit dětské mše a byl této aktivnější činnosti s dětmi příznivě nakloněn. Podle svých možností toto dílo podporoval. Nikdy jsme spolu neměli v tomto ohledu sebemenší konflikt či problém a za to jsem mu vděčná. Tak, jak jsem v této oblasti pomáhala P. Stulíkovi, tak v tom nyní pokračuji s P. Prokopem.

Některé změny, které můžete pociťovat či sledovat, vyplývají právě z této spolupráce s novým panem farářem, nebo z přání a návrhů rodičů dětí v naší farnosti. Prosím zvláště vás starší, abyste měli trpělivost a pochopení, pokud občas bude něco jinak, než jste zvyklí, nebo pokud děti budou někdy trochu nemotorné či neposedné.

Jistě si uvědomujeme, že pokud nebudeme mít ve farnosti děti a nenecháme-li je, aby byly aktivní a postupně přebíraly zodpovědnost za věci v církvi, pak taková farnost zemře. Měli bychom mít radost z toho, že u nás máme tolik dětí.

Děkuji vám a vážím si vás všech, kteří mě povzbuzujete hezkým slovem, pomocí či modlitbou a fandíte mé práci s dětmi. Ať to vše slouží k větší chvále a oslavě Boží.

katechetka Helena Hochmutová

Zprávy a oznámení

Mše v domově důchodců

Únorová mše sv. ve zdejších domově důchodců se uskuteční ve čtvrtek 3. února od 15.00 hodin.

Upozornění

V úterý 8. února mimořádně nebude mše sv., neboť se opět zúčastním školení mladých kněží na biskupství v Českých Budějovicích. Úmysl mše sv. bude aplikován tamtéž.

Adopce na dálku

Předkládám k úvaze, zda byste souhlasili, aby naše farnost adoptovala na dálku dítě ze zemí postižených prosincovou katastrofou. Předpokládané náklady by se pohybovaly okolo 10 000,- Kč za rok. Bližší informace o adopci na dálku najdou zájemci na internetových stránkách České katolické charity.